

Tropy

Tropy żubra to odbicie pary racic w ziemi lub śniegu. Tropy dorosłego żubra są największymi tropami wszystkich wolno żyjących parzystokopytnych w naszych lasach. Jest zwierzęciem ciężkim, dlatego ślady jego racic bardzo dobrze odbijają się we wszystkich rodzajach podłoża.

Trop w stępie

Na odbicie w podłożu pojedynczej kończyny żubra składają się zawsze **racice**. W kłusie i galopie do odbicia racic dołączają się odbicia **raciczek**. Wielkość tropu zależy od płci i wieku.

Trop w kłusie
i galopie

Wielkość racic przedniej kończyny dorosłego byka dochodzi do 18 cm. długości i 15 cm. szerokości. U samic są o kilka centymetrów mniejsze. Tylne racice są zawsze mniejsze od przednich i zostawiają słabsze odciski. Odbicia raciczek wyraźnie widać w szybkim ruchu po miękkim podłożu. Aby rozróżnić odcisk kończyny lewej od prawej należy zwrócić uwagę na zewnętrzną racicę, która jest zazwyczaj trochę dłuższa i większa.

Trop w stępie

Długość kroku **w stępie** wynosi u dorosłego żubra około 1 metra. Ślady tylnych racic (mniejszych) są kilka centymetrów za śladem przednich (większych).

Długość kroku **w kłusie** wynosi około 1,5 metra. Ślady tylnych racic pokrywają się ze śladami przednich. Widać również ślady raciczek. **W galopie** wszystkie kończyny pozostawiają osobne ślady.

Trop w kłusie

Ślady żerowania

Aby zauważyć ślady żerowania musimy zwrócić uwagę **na krzewy i drzewa**. Ślady obgryzania liści i gałązek zasadniczo nie różnią się od śladów pozostawionych przez inne zwierzęta kopytne. Należy zwrócić szczególną uwagę na obgryzioną korę pni. Żubry jako jedyne **obgryzają korę u nasady pnia**. W okolicy obgryzionego drzewa zauważyć można również rozgrzebany mech i ściółkę.

Odchody

Nie jest to najprzyjemniejszy obiekt badań tropiciela, ale w wyjątkowych okolicznościach (np. gdy brak tropów) bardzo przydatny. Odchody żubra przypominają odchody bydła, mają postać niekształtnej bryły. Latem rzadkie, zimą bardziej zwarte. Mają prawie czarne zabarwienie i mogą zawierać resztki roślin.

Inne ślady

Miejsca, w których odpoczywały żubry można poznać po wygniecionych w trawie **legowiskach** sięgających 1,5 metra długości. W pobliżu legowisk można zauważyć **drzewa z obdartą korą i resztkami sierści** pozostawionej w trakcie „czochniania” się żubrów. Również charakterystyczne dla żubrów są podobnej wielkości **zagłębienia w piasku**, w których zwierzęta tarzały się. Miejsce to w języku łowieckim nazywane jest **kupryskiem**. Żubry tarzają się tylko w suchej ziemi lub piasku (nigdy w błocie). W trakcie rui (tj. od lipca do września) byki łamią małe drzewka, wyrywają krzewy i rozgrzebują ziemię racicami.

Na podstawie Śladami zwierząt Jerzego Romanowskiego, PWRiL 1999